

Kommer tid, kommer ráð

Hetta gamla danska orðtakið sum vera tann setningur, sum við varrastift er skrivaður upp á spegil Jógvan Sundsteins hvønn tann einasta morgun.

Kreppan í vinnuni: Privata kreppan hjá Olaf Olsen, Osmund Justinussen, Aksel Hansen, Jákup Joensen, Ivan Johannesen, Jógvan í Olsen, Eiler Jacobsen, Petur Reinert, Oddfríða Gregersen v.fl. ...

Henda kreppan er nú við at fara inn í eina avgerandi fasu.

Fyri heilt fáum árum síðani vóru tað Olaf Olsen, Jákup Joensen og Aksel Hansen, ið sótu í nevnd Føroya Fiskasølu og so-

í 1988 vórðu neyðrakerktir sendar upp úr kjallarabunkaranum hjá Føroya Reiðarafelag, Føroya Arbeiðsgevarafelag, Føroya ldnarfelag etc. etc., tlf. 11864 við Arna Poulsen og revisorurin hjá flest øllum teim omanfyri nevndu fekk kroyst lögtingið saman í ótið.

Reiðarafelags computerin í kjallarabunkaranum printar út eitt sannsýnlighetsberoknað manko-skjal, stórt uml. 120 mill. kr.

Studningin til «fiskivinnuna» hjá fyrrnevndu harrum, ið var hámarkað-

grannskoðarin við nágreiniligum innliti i at kalla allar roknskapir av týðningi, fór at summ- era upp privata uttan- landslántøku, ið tað gjøgnum miðlarnar eydn- aðist at billa fólki inn, var tikið heim av táverandi landsstýrinum. Eisini tær uml. 2 milliárdinar, ið privatfólk høvdu fingið gjøgnum bankarnar uttan um alla skráseting. Landskassin (Føroya Landsstýri) skyldaði ikki eitt oyra ársskiðtið 88/89, tvørturímóti so stóð pen- ingur á bók í útlandskum bankum — peningur, ið móttvegaði tí síndri, ið var

PARTEN AF DE MANGE MILLIARDER — EN STOR DEL ER PRIVAT GÆLD, SOM VI IKKE SKAL STÅTIL ANSVAR FOR». Soleiðis sigur Jógvan Sundstein i dag —

Tað er við øðrum orðum ein fullkomin vendikápa

vit i dag hava sitandi i landsins mætasta sæti — ti sbr. útlægging presanna av bibliuni, so eru hálvir sannleikar eisini lygnir ...

Tað hann segði undan, undir og eftir valið 88 vóru lygnir. Tað hann sig- ur nú, mai 1990, eru eisini lygnir.

Hvor føroyingur skyld- ar ikki 180 túsund krónur. Hvor føroyingur skyldar um 40 túsund krónur.

Leggið til merkis, at Jógvan Sundstein við Børsens Nyhesmagasin sigur: «PRIVAT GÆLD VI (nú landsstýrið) IKKE SKAL STÅTIL ANSVAR FOR». Hetta ein orðing, sum neyvan nakar føroyskur skattaborgari kennist við, síðani Jógvan Sundstein i 1988 byrjaði at tala um uttanlands- skuld.

— — —

Upp i saman blandaði og flættaði Jógvan Sund- stein landskassans ábyrgd og skyldur upp i yvirhonds stóru privatu lántøkurnar — og tað bæði innan- og uttan- lands.

Takið var at vinna valið við øllum midlum óansæð — eisini útlutningurin varð frystur niður og varð brúktur i stríðnum, tá Føroya Fiskasøla læt um fjórðingin av øllum botn- fiskavörum frá 1988 standa á goymslu i Hirts- hals langt inn i 1989.

Siktið er óhugnaligt. So óhugnaligt, at politi og dómsvald áttu at verðið beitt eftir hesum harrum, sum i dag manna Tinga- nes.

— Og ákæran. Einkí minni enn samfelags-

John
Smith
skrivur

skadiligt virksemini. Svík móttvegis Føroyum og tí fólki her býr. Tað, sum hesin «lygnari» heilt mið- vist strevar fram imóti er, so vitt tað verður gjørligt: AT VINNA SÆR TÍÐ — KOSTBARA TÍÐ — MEDAN BANKARNIR BÍÐA.

Tið til privatpolitiska konsoliering. Tið til at flyta privatu lántøkurnar hjá nøkrum fáum yvir á øll, hesar lántøkur, hann i 88 fletti inn i landskassan, á ein hátt, ið gjørdi at fólk- ið alt og útlandingar við, trúðu fult og fast uppá, at Føroyar: Føroyski lands- kassin skyldaði upphædd- ir, ið bytt út á hvønn ein- stakan borgara svaraðu til 180 túsund krónur pr. høvd, meðan hetta tal i veruleikanum var um 7 túsund krónur — eitt inni- standandi á bók i útland- inum, ið svaraði til 1000 krónur pr. høvd ella ein nettoskuld pr. høvd stór umleið 6 túsund krónur, meðan kommunur og kommunalir felagsskapir stóðu fyri einum tali, ið var (og er) einar 30 túsund krónur pr. høvd. Soleiðis at føroyski almenningur- in, øll tald við, ikki ein gang áttu 40 túsund krón- ur av skuld okkara til út- lond (mest Danmark).

— — —

TÍÐ TIL: VIÐ LÁN- TØKUM YVIR LANDS- KASSAN AT FÁA HESA 40 TÚSUND KRÓNUR UPPHÆDD PR. HØVD SO NÆR UPP AT TEIMUM 180 TÚSUND KRÓNUNUM, HANSARA PRIVATU KUNDAR STANDA TIL SVARS FYRI, SUM YVIRHØVUR GJØR- LIGT.

HETTA ÍMEÐAN: FÓLKID ÁNNARS VERÐUR SYSTEMAT- ISKT LATIÐ ÚR OG VUNDIÐ SO SKRÓÐ- TURT.

Landsstýrið Sundstein hevur einans latið tvær samfelagsmekanismur virkað og tað við bæði aft- ur, samtíðar og framtíð- arvirkiandi megi.

Politíið, sum i besta

gestapostili skraðir fólk úr svøvni kl. 05.00 um náttina, og so skattavald- ið, ið arbeiðir i døgndrift — meðan teldurnar spýta kilometrar langar út- skriftir, ið kjáftfylla hvønn tann einasta post- kassa á hvørjum húsar- horni at kalla hvønn tann einasta dag.

— — —

Meðan bankarnir bíða.

— — —

TÍÐ TIL AT: gera og seta i gildi figgjarlógir, ið hava eittans sikti, og tað er at stýra privatum lön- um yvir skattaskrúvuna i egnar lummar.

Tað byrjaði við 180 millióna eingangsinn- spræningini til privata vinnulivið hjá hesum monnum, ið eru teir, ið eiga kreppuna alla sum hon er, einsamallir.

— — —

Tað helt fram, meðan samfelagsstruktúruni varð soraður av 100 milli- óna dreni úr øllum samfe- lagsins instansum til hes- ar somu harrar, ialt i 1989 605 mill. kr. til teirra pri- vatu «fiskivinnu».

— — —

«VIT VIÐTÓKU EINA OVERULIGA FIGGJ- ARLÓG» citat Anfinn Kallsberg — men sjálvt um hallið verður 3/4 milli- ard við árslok 90, so hava vit fingið okkara, kundi hann passandi havt lagt afturat.

— — —

Allir høgga nú upp og milliónirnar (hjá Palleba) sigla nú til fjarar strendur —

— — —

Løgligt? Gu er tað ei. Hetta er skipað rán og sleppa tit ikki til ryming- ar, so skulu tit fyri inter- nationala dómstólin i Haag.

— — —

Á Føroya lögtingi fer i hesum døgum fram eitt meira raffinerað rán.

— — —

Við ongum flota (hann siglir við upphoggingar milliónum), so er nú við- tikið eitt býti av tí, sum

leiðis vóru kjarnin i fø- oyskari vinnulivsstyring, meðan Osmund Justinus- sen saman við Olaf Olsen, Oddfríða Gregersen o.s.fr. sat á Reiðarafelagnum, Arbeiðsgevarafelagnum, ldnarfelagnum o.s.fr.

I fjør vóru tað Aksel Hansen, Jákup í Lopra og Edmundur Joensen, ið fingi pennin undir rokns- kapin hjá Føroya Fiska- sølu, meðan statsautori- seraði revisorurin Jógvan Joensen vegna Jógvan Sundstein — Pf. Grann- skoðaravirkið — áteknadi roknskapin við hesum teim somu orðunum, sum i fyrra árið: «VIT MEINA, AT ROKNSKAPURIN LÝKUR TEY KRØV, IÐ LÖGGAVA OG VIÐ- TØKUR SETA» ...

ur á lögtingsins figgjarlóg fyri árið 88 — hesum var við rúgvusmiklum skjala- tilfari og massivum ágangi móttvegis politikar- um úr øllum ættum og úr øllum flokkum, meðan fiski- og arbeiðsfólkið vórðu nýtt sum gislar, hesin varð fingin upp á ta upphædd, ið var fyri neyð- uni árið 88 út.

— — —

Bankarnir bíðaðu.

— Teir bíða enn!

— — —

Farið varð undir val- orrustuna av álvara — eft- ir at morter granaturnar av Traðarvegi «staðiliga» høvdu sprongt veldug sár i samfelagsstruktúrin utt- an ihald alt valskeiðið á tann eins og gjørt hevði verið 17-18 árin framman- undan hesum lagnum.

lænt!

— — —

At tær almennu Føroy- ar skyldaðu 180 túsund kr. pr. høvd var sostatt ein loddrott lygn.

— — —

Tað vóru einans einar fjóruti túsund krónur, ið kundu hangast um hálsin á einstøku borgarum land- sins — men lygnir tykjast löglig vápn — velst um hvussu fresta tungu, ein hevur —

— — —

Bankarnir bíðaðu — teir tagdu og teir bíða enn.

— — —

grannskoðarin, Jógvan Sundstein, ið gjørdist lögmaður sigur i dag við Børsens Nyhesmagasin soleiðis: «DET ER IKKE LANDSKASSEN, SOM HAR LÅNT HOVED-